॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कथाइतिवचनव्यत्ययश्छांदसः॥ ३९॥४०॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥४९॥

अपश्यतांप्रियान्पुत्रान्तेषांशोकोनतिष्ठति ॥ नचपुष्णंतिसंवृद्धास्तेमातापितरौक्वचित् ॥ २५ ॥ मानुषाणांकुतःस्नेहोयेषांशोकोभविष्यति ॥ इमंकुलकरंपुत्रं त्यक्त्वाक्वनुगमिष्यथ ॥ २६ ॥ चिरंमुंचतबाष्पंचचिरंस्नेहेनपश्यत ॥ एवंविधानिहीष्टानिदुस्त्यजानिविशेषतः ॥ २७ ॥ क्षीणस्यार्थाभियुक्तस्यश्मशानाभिमुखस्यच ॥ बांधवायत्रतिष्ठंतितत्रान्योनाधितिष्ठति ॥ २८ ॥ सर्वस्यदयिताःप्राणाःसर्वःस्नेहंचविंदति ॥ तिर्यग्योनिष्वपिसतांस्नेहंपश्यतयादृशं ॥ २९ ॥ त्यक्त्वा कथंगच्छथेमंपद्मलोलायताक्षिकं ॥ यथानवोद्वाहकृतंस्नानमाल्यविभूषितं ॥ ३० ॥ जंबुकस्यवचःश्रुत्वाकृपणंपरिदेवतः ॥ न्यवर्तंततदासर्वेशवार्थंतेस्ममानुषाः ॥ ३१ ॥ गृध्रउवाच अहोबतनृशंसेनजंबुकेनाल्पमेधसा ॥ क्षुद्रेणोक्ताहीनसत्वामानुषाःकिंनिवर्तथ ॥ ३२ ॥ पंचभूतपरित्यक्तंशून्यंकाष्ठत्वमागतं ॥ कस्माच्छोचथतिष्ठंतमात्मानंकिंनशोचथ ॥ ३३ ॥ तपःकुरुतवैतीव्रंमुच्यध्वंयेनकिल्बिषात् ॥ तपसालभ्यतेसर्वंविलापःकिंकरिष्यति ॥ ३४ ॥ अनिष्टानिचभाग्यानिजातानिसहमूर्तिना ॥ येनगच्छतिबालोयंदत्वाशोकमनंतकं ॥ ३५ ॥ धनंगावःसुवर्णंचमणिरत्नमथापिच ॥ अपत्यंचतपोमूलंतपोयोगाच्चलभ्यते ॥ ३६ ॥ यथाकृताचभूतेषुप्राप्यतेसुखदुःखिता ॥ गृहीत्वाजायतेजंतुर्दुःखानिचसुखानिच ॥ ३७ ॥ नकर्मणापितुःपुत्रःपितावापुत्रकर्मणा ॥ मार्गेणान्येनगच्छंतिबद्धाःसुकृतदुष्कृतैः ॥ ३८ ॥ धर्मंचरतयत्नेननचाधर्मेमनःकृथाः ॥ वर्त्तध्वंचयथाकालंदैवतेषुद्विजेषुच ॥ ३९ ॥ शोकंत्यजतदैन्यंचसुतस्नेहान्निवर्तत ॥ त्यज्यतामयमाकाशेततःशीघ्रंनिवर्तत ॥ ४० ॥ यत्करोतिशुभंकर्मतथाकर्मसुदारुणं ॥ तत्कर्तैवसमश्नातिबांधवानांकिमत्रह ॥ ४१ ॥ इहत्यक्त्वाननिष्ठंतिबांधवाबांधवंप्रियं ॥ स्नेहमुत्सृज्यगच्छंतिबाष्पपूर्णाविलेक्षणाः ॥ ४२ ॥ प्राज्ञोवायदिवामूर्खःसधनोनिर्धनोपिवा ॥ सर्वःकालवशंयातिशुभाशुभसमन्वितः ॥ ४३ ॥ किंकरिष्यथशोचित्वामृतंकिमनुशोचथ ॥ सर्वस्यहिप्रभुःकालोधर्मतःसमदर्शनः ॥ ४४ ॥ यौवनस्थांश्चबालांश्चवृद्धान्गर्भगतानपि ॥ सर्वानाविशतेमृत्युरेवंभूतमिदंजगत् ॥ ४५ ॥ जंबुकउवाच अहोमंदीकृतःस्नेहोगृध्रेणेहाल्पबुद्धिना ॥ पुत्रस्नेहाभिभूतानांयुष्माकंशोचतांभृशं ॥ ४६ ॥ समैःसम्यक्प्रयुक्तैश्चवचनैःप्रत्ययोत्तरैः ॥ यद्गच्छतिजनश्चायंस्नेहमुत्सृज्यदुस्त्यजं ॥ ४७ ॥ अहोपुत्रवियोगेनमृतशून्योपसेवनात् ॥ क्रोशतांसुभृशंदुःखंविवत्सानांगवामिव ॥ ४८ ॥ अद्यशोकंविजानामिमानुषाणांमहीतले ॥ स्नेहंहिकारणंकृत्वाममाप्यश्रूण्यथापतन् ॥ ४९ ॥

Digitized by Google